

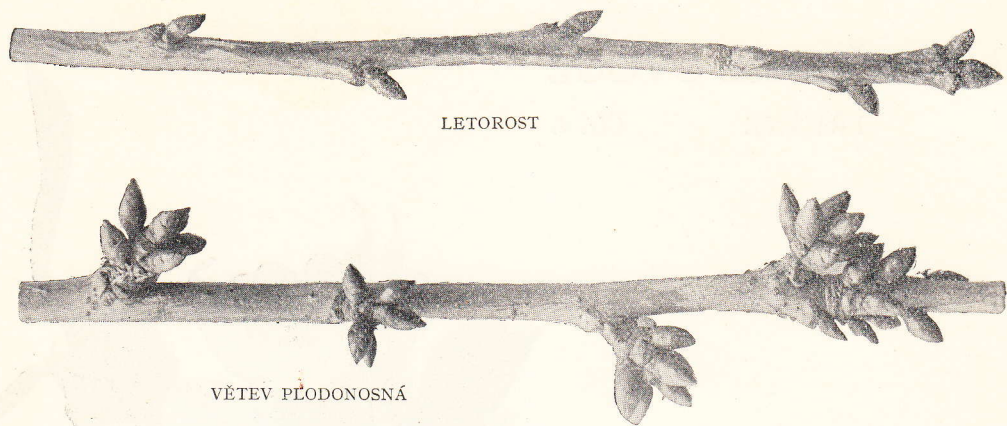
Jan Říha ČESKÉ OVOCE

TŘEŠNĚ

Čís. 4.

BOPPARDSKÁ RANÁ – *Frühe von Boppard*

BOPPARDSKÁ RANÁ

SRDCOVKA.

V roce 1912 upozornil p. V. Maruška v Klecanech na novou, velmi ranou třešni, přinesenou k nám začátkem nynějšího století z porýnského města Boppardu, jménem „Frühe von Boppard“.

Pan Maruška o ní píše, že vyniká velikou plodností, tak krásnou barvou, že na stromech jen září, zřídkakdy puká v deštivém počasí, velmi dobře se prodává, takže vskutku jest hodna, aby se jí věnovala všeobecná pozornost.

Větve, které zaslal a podle nichž byl také zhotoven přiložený barevný obraz, byly plody přeplněny a stkvěly se tmavou, červenavou barvou.

V které půdě bude prospívati asi nejlépe, není ještě známo tou dobou, avšak podle stromů, které stojí mezi jinými třešněmi v šterkovité půdě, lze předpokládati, že nečiní na půdu jiných nároků než kterákoliv jiná odrůda. Do volných sadů a polí se sázejí vysoké stromy, v hrazených zahradách prospívají také velmi dobře krsky ve volném vzrůstu ponechané.

Nejstarší, as dvanáctileté stromy rostou zdravě a bujně, rozvětřují se v pěknou kulovitou korunu, jejíž větve se sklánějí pod tíhou plodů. Jakých rozměrů asi koruna nabude, nelze ještě říci tou dobou. Plodnost vysokých i nízkých stromů začíná velice brzo, jest velice hojná a podle zpráv také stálá. V čas květu jest choulostivá jako každá jiná, že však měla r. 1913 a 1914 dosti plodů, přece odolává asi lépe.

Letorosty narůstají dlouhé a silné, barvy rezavě tmavě hnědé, ve stínu více rezavě žlutavé, jsou z většího dílu, zvláště na straně slunečné, potažené stříbřitou, podél roztrhanou, odlupující se blanou a nápadně a hustě poseté bělavě rzivými tečkami; v bělavé bláně se však tečky ztrácejí.

Dlouze vejčitá, dosti ostře zakončená oka odstávají, mají šupiny hnědé, dílem stříbřitě vroubené a jsou na patkách zcela krátkých, mírně vydutých s třemi, zcela krátkými žeběrky.

Květní poupata jsou kratší, přece však štíhlá, mají šupiny hnědé a jsou shluklá v malé růžice a u spodu letorostu. (Viz obraz.)

V době rašení jsou mladičké lístky přihnědlé, později po ukončeném vývoji tmavě zelené, málo lesklé, as 150 mm dlouhé, 60 mm široké (5.—6. list od vrchu), eliptické, do špičky zúžené klínovitě, mají kraj dvojmo pilovitě zoubkovaný a zoubky zakončeny jsou malinkým, háčkovitým hrotem a jsou na řapících 35—38 mm dlouhých, na vnitřní žlábkovité straně zarudlých, s dvěma zarudlými žlázami hned od čepelí listu. Příplodní mívají tvar opak vejčitý, takže nejširší jsou blíže ke špičce a špička jest náhle a krátce vytáhlá; kraj

mají ostřeji zoubkovaný, hroty na nich většinou scházejí, řapíky jsou stejné délky, žlázy na nich zcela maličké.

Květní poupata jsou v prvním rozpuku bílá a mají skoro zelený kalíšek. Květy jsou malé, sestaveny z čistě bílých plátků a shluklé ve větší chomáče. (Viz obraz.)

Velikost i tvar plodů znázorňuje připojený barevný obraz; plody tyto vážily 10 kusů 50 až 55 g. Bývají maličko nižší než širší, a to v poměru výšky k šířce a síle 21—24 × 22 mm, zaokrouhleny ke stopce širě než k temeni, jedna strana bývá lehce proláklá, po druhé se táhne čára (ale může také chyběti), která dělí plod na dvě skoro stejné části a končí na temeni v maličké jamce rzivou jízvou.

Stopky bývají 35—45 mm dlouhé, zelené, od spodu lehounce zarudlé a trčí z širších, hlubokých jamek a připojují se po jedné až pěti na kratičkou, kostrbatou pastopku.

Slupka se velmi leskne, bývá s počátku skvěle červená, později s postupující zralostí až hnědě červená a hojně poseta jasnějšími, jako sklem pronikajícími píhami.

Měkká, přece však dosti hustá dužnina jest rudá, bledšími žilkami protkána a plna tmavě rudé, barvící šťávy; chuť její zcela dobrá, libě navinule sladká.

Velikost i tvar pecek, které k dužnině příliš nelnou, jsou znázorněny černým obrazem.

Češe se, jakmile zčervená, což se stává asi mezi 5.—12. červnem, k pravé zralosti dospívá však teprve kolem 16.—20. června, až když zhnědne.

V červeném stavu snáší dopravu beze vší škody velmi dobře a zamlouvá se hned na první pohled svou krásnou, lesklou, tmavě červenou barvou.

První její popis a černý obraz přinesly „Ovocnické Rozhledy“ v roce 1912 na str. 189 pod jménem „Rychlice Boppardská“, avšak komise pro upravení českého názvosloví opravila jméno to na Boppardská raná.

V literatuře neděje se jinde o ní ani zmínky a jméno její se vyskytuje jen v seznamech ovocnických školek: Frühe von Boppard.

BOPPARĎSKÁ RANÁ – *Frühe von Bopparď.*